

AIS. AYUDA A LA INFANCIA SIN RECURSOS

Seu social: Barcelona

Àmbit geogràfic: autonòmic

Forma jurídica: associació

4 persones treballadores

449 persones voluntàries

205 persones sòcies

Persones ateses

- 90 a serveis a la gent gran
- 842 a serveis a persones dependents o amb discapacitat

www.aisayuda.org

Breu història de l'organització

AIS Ajuda és el resultat d'una convergència de situacions professionals i personals que han fet possible plantejar els objectius i les necessitats d'un col·lectiu amb serioses dificultats: el de les persones amb gran discapacitat i dependència.

Ma Lourdes Arqués Huguet, presidenta d'AIS Ajuda, va fundar l'associació després de quinze anys de realitzar accions de voluntariat en diferents entitats.

En el transcurs d'aquests anys i activitats, va néixer el seu segon fill, l'Àlex, amb paràlisi cerebral, diagnosticat de microcefàlia i trastorn de la migració neuronal, i és per aquest motiu que va decidir fundar l'entitat.

L'any 2001 va néixer AIS Ajuda a la Infància Sense recursos, associació sense ànim de lucre. El seu fill Àlex tenia sis anys i la Lourdes ja havia pogut conèixer, des de la seva pròpia vivència, les necessitats i buits d'aquest col·lectiu.

Actualment, l'entitat compta amb una gran participació de persones voluntàries, sòcies, empreses i organitzacions col·laboradores, persones amb discapacitat i famílies beneficiàries en els diferents projectes en actiu.

Missió

Oferir, amb el suport de persones voluntàries, atenció, respir i oci al col·lectiu de persones amb diversitat funcional i a les seves famílies, promovent la seva inclusió social, millorant la seva qualitat de vida i sensibilitzant a la societat.

Impulsar la figura del voluntariat com a agent de transformació social i que aporta valor i, al mateix temps, desenvolupa les seves competències i habilitats.

Descripció activitat

AIS, Ayuda a la infància Sin Recursos és una entitat sense afany de lucre que va néixer a Barcelona l'any 2001 amb la missió d'oferir atenció, suport i activitats de respir i oci al col·lectiu de persones amb gran discapacitat i de les seves famílies, desenvolupant projectes de sensibilització i promovent la inclusió i la sensibilització de la societat vers el col·lectiu i les seves necessitats,

Tot això es realitza amb el suport de persones voluntàries de totes les edats i perfils que fomenten la sensibilització de la ciutadania. Les activitats que es realitzen són sortides d'un dia, de cap de setmana i colònies d'estiu amb voluntariat que dissenya i prepara activitats accessibles per a persones amb discapacitat, que necessiten suport generalitzat i extens per a les activitats de la vida diària.

També es fan tallers de treballs manuals inclusivament amb escoles i empreses per realitzar productes solidaris que es venen a mercats locals i a la web. Actualment, l'organització té 11 projectes en funcionament que ajuden a desenvolupar la seva tasca.

Està federada a la Federació Catalana de Voluntariat Social i a Dincat.

DESCRIPCIÓ DE L'EXPERIÈNCIA**Connectem els invisibles****Breu descripció**

Les persones usuàries d'AIS han estat confinades per les restriccions de la COVID-19 pràcticament fins al dia d'avui. L'organització valora imprescindible per al seu benestar seguir cobrint la seva necessitat i el seu dret al lleure. AIS Ajuda reinventa els seus projectes basats en la presencialitat per combatre l'aïllament físic i social. El projecte consta de 3 activitats:

CONTAGIANT SOMRIURES: Neix al principi de l'estat d'alarma per mantenir el contacte, interromput de cop, entre persones usuàries i voluntàries. A través d'un vídeo creat per l'entitat es convida a persones voluntàries, escoles, empreses i altres col·laboradors a enviar contes, dibuixos, vídeos i missatges d'ànim. L'entitat filtra i envia el contingut a residències i particulars amb l'objectiu de mantenir el contacte i transmetre suport i acompanyament.

COMUNITAT VIRTUAL: Quan el confinament s'allarga, l'acció "Contagiem Somriures" necessita un complement que permeti la interacció i es crea "Comunitat Virtual". Amb un vídeo explicatiu anima a les persones col·laboradores i voluntàries a participar. L'acció facilita espais de trobada virtual entre persones voluntàries i usuàries per seguir connectades a través de videotrucades grupals. En aquesta activitat s'han inclòs sessions de teràpia assistida amb animals, concerts i activitats i jocs accessibles.

LA FINESTRA: AIS ha volgut mantenir a les persones usuàries connectades amb l'exterior i oferint-los l'oportunitat de sortir del seu entorn habitual i mantenir les seves relacions socials, en format virtual a través de connexions en plataformes virtuals un cop al mes.

És una producció audiovisual, en format de capítols que manté l'estructura de les sortides d'oci habituals d'AIS. Dissabte i diumenge al matí Júlia, Arlet i la Roda (una cadira de rodes) expliquen les seves aventures, per diferents comarques de Catalunya. A la tarda, persones voluntàries preparen continguts accessibles que els permetin participar i interactuar entre elles.

Aportació de valor de la iniciativa

Les accions del projecte estan orientades a generar impacte a través de:

- L'acompanyament de les persones que estan patint durant tants mesos l'aïllament físic i social (acompanyar en el sentit més bàsic de la paraula —fer companyia—) per millorar la seva salut emocional i la seva qualitat de vida.
- Posar en relleu la situació d'aïllament involuntari de les persones amb diversitat funcional i sensibilitzar tant a persones voluntàries, a les que participen d'alguna manera en el projecte i a la ciutadania que coneix el projecte.

Aquestes dues orientacions impacten en l'ODS 3 i ODS 10, en el benestar de famílies i persones cuidadores, permetent-los estones de respir.

El projecte continuarà fins que les restriccions no permetin reprendre la presencialitat.

L'accessibilitat comunicativa i dels seus continguts fa que sigui transferible a altres col·lectius (de fet, la Finestra s'ha emès a residències de gent gran, hospitals i a particulars d'infants amb discapacitat intel·lectual).

Principals objectius assolits

1. Garantir el dret a l'oci de les persones usuàries i les seves famílies reinventant o adaptant el format.
2. Reinventar o adaptar els projectes de l'entitat per a seguir complint la missió.
3. Mantenir la relació i el vincle entre les persones usuàries, les persones voluntàries i l'entitat.
4. Contribuir al benestar emocional de les persones que formen part de l'entitat, acompanyant i alleugerint la duresa que suposa la rutina del confinament combatent la solitud no desitjada.
5. Implicar altres agents en el projecte (empreses, escoles, universitats) per tal de sensibilitzar sobre el col·lectiu de persones amb discapacitat i el confinament.
6. Conèixer altres entitats que treballen amb persones en una situació similar arreu de Catalunya per treballar en xarxa.

Principals resultats obtinguts

Resultat esperat 1: Implicar a les voluntàries de l'entitat en l'activitat per tal que es mantingui la relació i vincle amb les usuàries.

Resultats quantitatius 1:

- 10 persones voluntàries en el disseny de l'activitat.
- 291 persones voluntàries participant.
- 97% grau de satisfacció de les persones voluntàries.

Resultat esperat 2: Oferir un espai de distracció i companyia a les persones amb discapacitat intel·lectual que per la situació de la COVID-19, han vist limitades les seves relacions socials.

Resultats quantitatius 2:

- 190 sessions virtuals.
- 9 capítols emesos de La Finestra.
- 97% grau de satisfacció.

Resultats esperats 3: Donar a conèixer la situació d'aïllament social de les persones joves amb discapacitat intel·lectual que viuen en residència o pisos tutelats.

Resultats quantitatius 3:

- 11 publicacions a mitjans de comunicació.
- 13 empreses patrocinadores.
- 3.000 persones alienes a l'àmbit de la DI a qui donem a conèixer el projecte.

Resultats qualitius 1-2-3

- Personal de suport de les residències- Famílies: transmeten a l'entitat la il·lusió i el desig de les usuàries per connectar-se i l'aportació de noves idees i activitats.
- Persones usuàries: manifesten el desig de connectar, de veure els capítols, poder veure altres paisatges diferents dels de la seva finestra, d'interactuar i de socialitzar. Expressen el seu desig de sentir-se acompanyades i demanen més connexions.

- Voluntàries: transmeten el seu benestar per contribuir a la millora de la salut emocional de les usuàries durant el confinament.

Abast de l'experiència

En el moment que impacta la pandèmia i s'imposa l'estat d'alarma totes les activitats d'oci i lleure per a persones amb discapacitat queden aturades, i no es pot garantir ni es recupera el dret a l'oci per part de residències, ni serveis públics. Per això es va crear un programa 100% nou i virtual amb l'objectiu de contribuir al benestar emocional, combatre la soledat no desitjada i alleugerir el confinament de les persones amb discapacitat.

Però, sobretot, l'element clau per a AIS Ajuda ha estat seguir donant resposta a les necessitats i al dret d'oci i lleure de persones, amb un suport generalitzat de discapacitat.

En cap moment, tot i les dificultats, es va plantejar abandonar l'activitat de l'entitat a causa de la COVID-19. Al contrari, seguir creant material, dissenyant noves activitats i accions per créixer i poder arribar a més persones en un moment de vulnerabilitat les va encoratjar.

S'han replantejat tots els projectes de l'entitat adaptant-los a les mesures sanitàries.

Persones implicades en l'experiència:

Treballadores: 4

Membres equips directius: 1

Sòcies: 205

Ateses: 360

Voluntàries: 220

Altres: 35 (escoles, empreses i altres entitats i federacions)

Principals factors clau d'èxit

- 1) Planificació-objectius. Tenir objectius clars ha permès planificar, desenvolupar les accions i temporalitzar-les per poder fer un bon seguiment de totes les activitats dissenyades i els seus resultats. En el moment de plantejar el projecte l'entitat tenia molt clar que els objectius havien de donar resposta tenint en compte les limitacions creades per la COVID-19. Dissenyar les accions per donar resposta a cada objectiu i assignar uns temps en el calendari ha permès organitzar i executar el projecte de manera que no s'acumulin les tasques i que es desenvolupin amb anticipació i solucionar contratemps.
- 2) Treball en xarxa-voluntariat. Ha estat clau la participació del voluntariat per construir i dur a terme aquest projecte. La implicació de les persones voluntàries en totes les activitats que s'han desenvolupat ha aportat frescor, idees, pluralitat i riquesa al projecte. Treballar amb altres entitats, escoles, universitats i empreses de diferents sectors ha permès ampliar l'abast i arribar a molts més beneficiaris.

- 3) Incorporació de la tecnologia i qualitat del producte final. Sempre es va tenir clar que l'única opció per a la continuïtat d'aquest projecte implicava oferir un bon nivell de continguts i de realització. Per això, s'ha comptat amb una productora professional, que ha aportat coneixement tècnic i tecnologia avançada que ha permès generar solucions i continguts accessibles i de qualitat a totes les accions del projecte.

Dificultats i reptes superats en el desenvolupament de la iniciativa

Ha suposat un repte:

- Desenvolupar el projecte des d'un equip tan petit i teletreballant, habituades a treballar de manera presencial, en equip i estreta, compartint funcions i tasques.
- Crear un projecte amb tres accions virtuals que arribés a satisfer les necessitats de les persones usuàries i de les voluntàries.
- Establir un sistema per coordinar els diferents grups de persones voluntàries o persones individuals, de manera virtual.
- Adaptar i donar continuïtat a projectes molt arrelats i emblemàtics de l'entitat, en els que hi participava molta gent.
- Redissenyar el projecte d'oci i respir sense component de presencialitat.

Ha suposat una dificultat que s'ha superat:

- Seguir les consignes sanitàries per a dura terme les activitats presencials.
- Donar resposta a les persones voluntàries que seguien amb ganes de fer voluntariat.
- Dissenyar un projecte virtual que s'ajustés a les persones usuàries perquè la gran majoria no es comunica oralment i la interacció era més difícil d'assolir.

Elements innovadors que aporta l'experiència

Sens dubte, l'element d'innovació més important ha estat la incorporació de les eines i plataformes tecnològiques per poder continuar desenvolupant tant la tasca de coordinació i tècnica de l'equip com la gestió del voluntariat i els projectes principals de l'entitat.

Tota l'activitat, d'atenció directa i personal a les persones usuàries, ha necessitat trobar una alternativa per seguir mantenint la missió de l'entitat. Aquesta alternativa ha passat necessàriament per la tecnologia.

Les accions desenvolupades han requerit la creació de continguts i activitats pensades en clau d'accessibilitat. En aquest sentit, s'han incorporat noves propostes i materials, tenint en compte les persones amb capacitats diverses, gent gran i infants per a poder garantir un servei d'oci de qualitat.

La gestió del voluntariat també ha requerit nous mitjans i eines de coordinació, (grups de WhatsApp, eines de participació) que han permès redistribuir funcions, disponibilitats, transmetre consignes i continuar amb una comunicació fluida.

S'ha apostat per seguir implicant els agents amb les que ja es treballava en xarxa: empreses, centres educatius. Altres entitats

i també s'han incorporat nous col·laboradors comunitaris com entitats culturals esportives. En aquest sentit, s'ha fet la sensibilització a través de xerrades via zoom i elaborant les presentacions amb materials de suport incorporant nous programes de disseny.

Tot i que abans de la COVID-19 l'entitat tenia presència a les xarxes socials, aquest temps ha estat més activa, i creant continguts per tal de mantenir la interacció amb persones voluntàries, entitats i organitzacions, i fer difusió dels projectes i de l'entitat.

Principals factors que permeten la transferència i replicabilitat

Les accions “Contagiem somriures” i “Comunitat virtual” són fàcilment replicables per altres entitats i entorns, en tant que l'activitat es pot fer si es té ordinador o dispositius per poder enviar arxius i per instal·lar l'aplicació per fer les videotrucades.

En aquest cas, a més, es tracta d'un projecte escalable perquè el cost és el mateix, ja que permet augmentar el nombre de persones beneficiàries al mateix cost.

En el cas de La Finestra, és també una acció replicable, perquè es pot transferir a altres col·lectius com residències de gent gran, hospitals o escoles, i de fet, ja s'ha emès en aquests espais de manera puntual gràcies a la difusió que s'ha fet. El cost per a les persones beneficiàries i per a les residències és zero.

És replicable també a altres col·lectius perquè La Finestra és un programa pensat en clau d'accessibilitat universal. Els continguts, activitats i propostes es procura que siguin d'interès general, comprensibles i engrescadors, i per tant tinguin un component didàctic senzill que sigui atractiu i permeti distreure a qualsevol persona.